

er vigtigt, at vi ikke af frygt for røverierne ændrer bankerne til at være fæstninger, hvor der står bevæbnede vagter, hvor man skal igennem sikkerhedskontrol osv., at vi holder fast i, at det skal være åbent og rart at opholde sig et sted, hvor man kan gå lige ind, vel vidende at det betyder, at stort set enhver kan vakle ind i banken, stikke hånden i lommen og sige, giv mig nogle penge, og så får de pengene.

Det er også den instruks, der er til personalet. De skal hellere udlevere pengene end risikere, at der sker noget med personalet eller andre, der er til stede. Og det er vigtigt for os at holde fast i, at den holdning, vi har, er, at det vigtige er at undgå, at det går ud over nogen.

Derfor er vi lidt bekymrede for, om alle de sikkerhedsforanstaltninger, der bliver indført, kan føre til, at røverierne måske får en farligere karakter, og derfor er det altså for os vigtigt, at vi ser nærmere på det her under udvalgsarbejdet.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Lovforslaget går jo ud på at tillade tv-overvågning af pengeautomater, valutavekslingsautomater og pengetransportbiler.

Det er korrekt, at i afvejningen af, hvad der var mulighed for, har vi valgt at sige, at for så vidt angår pengeautomaterne og pengetransportbilerne, giver vi tilladelse til overvågning, hvorimod det efter regeringens opfattelse ikke er fundet rigtigt og ikke fundet balanceret, såfremt man også havde givet mulighed for en facadeovervågning.

Det er igen hensynet til de forbedrede muligheder for at forebygge og navnlig opklare røverier og berigelseskriminalitet på den ene side og på den anden side det, vi alle sammen frygter, nemlig en glidebane over imod et overvågnings-samfund, hvor almindelige mennesker, der intet har at gøre med bankrøverier osv., føler sig udsat for overvågning i det daglige. Derfor er snitfladen og grænsen blevet trukket det sted, hvor den er trukket.

Jeg vil tilkendegive i dag, at jeg er meget glad for, at det, efter at vi har haft en lang og ophedet debat om så mange andre lovforslag, er, som om Folketinget er ved at nærme sig hinanden igen i hvert fald på det her ene lovforslag. Jeg har i hvert fald hørt en meget positiv tilkendegivelse fra langt de fleste partier og endda hørt ros nu, hvor også hørings svarene foreligger i al væsentlig grad.

Jeg ser frem til en positiv udvalgsbehandling og takker for de mange positive tilkendegivelser fra de fleste af partierne i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 141: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. (Gennemførelse af EU-retshjælpskonventionen, den 2. tillægsprotokol til Europarådets retshjælpskonvention og EU-rammeafgørelse om fælles efterforskningshold).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 27/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er, som det allerede er sagt, langt hen på af-tenen, og jeg skal ikke trætte med at gennemgå hele dette ikke helt teknisk lette forslag, men til en start sige, at Venstre naturligvis støtter dette forslag.

Kl. 21.40

Vi har mange af den slags forslag. Danmark er ikke mere en ø, og folk rejser over grænser. Vi indgår tættere og tættere samarbejde i forskellige sammenhænge, i EU, i Europarådet, og dette nære samkvem medfører desværre også flere retssager, også flere strafferetssager, mere grænseoverskridende kriminalitet. Det medfører naturligvis også, at det er hensigtsmæssigt at indgå nogle aftaler, der kan lette afviklingen af retssager, at indgå nogle grænseoverskridende afta-

ler, der gør det muligt at foretage en fælles efterforskning.

Det er, hvad dette lovforslag handler om, og det medfører, at vi kan tilslutte os EU's retshjælpskonvention, Europarådets konvention om gensidig retshjælp og EU-rammeaftalen om det fælles europæiske efterforskningshold. Vi mener, at det er rigtigt, og vi har jo så også forpligtet os til det, at vi på den måde letter retssagernes afvikling og mulighederne for efterforskning.

Med hensyn til den mere teknologiske del af forslaget, må jeg altså sige, at der, indtil jeg læste det her, altså var nogle ord, jeg ikke kendte i forvejen. Men her gælder det jo altså igen om, at man ikke for at undgå en efterforskning skal kunne gemme sig det ene eller det andet sted. Det er sådan jeg læser forslaget.

Men jeg læser det også på den måde, at der altså ikke i dette forslag er nogen udvidelser af beføjelserne for politiet, som medfører yderligere indgreb i meddeleleshemmeligheden, så det er ikke noget, vi behøver at diskutere her.

Ellers må jeg sige, at jeg mener, at det er af en sådan teknisk karakter, at det bedre egner sig til en grundig gennemgang i Retsudvalget, og de, der så ikke ved, hvad en gateway-station er, må så lære det, når vi kommer til udvalgsarbejdet.

Vi støtter forslaget.

Frank Jensen (S):

I Socialdemokratiet ønsker vi at styrke kampen mod organiseret grænseoverskridende kriminalitet. Vi skal styrke den nationale og den internationale indsats for effektive, afskrækkende foranstaltninger mod organiseret grænseoverskridende kriminalitet som narkotikahandel, handel med mennesker, grov forsættlig miljøkriminalitet, økonomisk kriminalitet m.v.

Der er gennem de seneste år taget mange nationale og internationale initiativer på dette område, og vi skal videre ad den vej.

Når kriminaliteten er begået, er det afgørende for retsstaten, at vi har effektive regler og rammer for opklaring af forbrydelsen, for domfældelsen og for straffuldbyrdelsen i fuld respekt for grundlæggende retssikkerhedsprincipper.

I Socialdemokratiet ser vi arbejdet med EU-retshjælpskonventionen og den 2. tillægsprotokol til Europarådets retshjælpskonvention og EU's rammeafgørelse om fælles efterforskningshold som et yderligere bidrag til at indfri vores målsætning i kampen mod kriminaliteten og for at sikre retfærdighed.

Forhandlingerne om EU's retshjælpskonvention har taget lang tid, og jeg genkaldte mig mange erindringer fra de besværlige og langvarige forhandlinger i Ministerrådet om EU's retshjælpskonventioner ved læsningen af justitsministerens lovforslag nr. L 141, som nu er til forhandling, og så viser det sig alligevel, at det kan lykkes at komme til et resultat, selv om forhandlingerne tager lang tid.

Med det historiske forløb, at forhandlingerne blev gennemført og afsluttet under den tidligere regering, kommer det næppe som nogen stor overraskelse, at jeg i dag kan meddele, at Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget og dermed bidrage til, at Danmark kan ratificere EU's retshjælpskonvention og 2001-tillægsprotokollen, og vi kan samtidig give tilslutning til, at Danmark kan tilslutte sig den kommende vedtagelse af EU's rammeafgørelse om fælles efterforskningshold.

Kl. 21.45

Det er vores opfattelse, at forhandlingsresultatet og det endelige lovforslag, som nu er fremsat af den nuværende regering, er afbalanceret i bestræbelserne på at modernisere og effektivisere den gensidige retshjælp i straffesager mellem Europarådets medlemslande og mellem EU-landene i respekt for de grundlæggende retssikkerhedsprincipper.

Vi mener, at ændringerne i den gensidige retshjælp på udmærket vis tager hensyn til de væsentlige ændringer, der i de seneste år er sket på det teknologiske område. I nogle tilfælde ved vi, at teknologiudviklingen bidrager til at lette og effektivisere den gensidige retshjælp bl.a. ved, at vi nu tager det første skridt i retsplejeloventil at give mulighed for video- og telekonferencer.

Vi så gerne, at justitsministeren og regeringen var mere ambitiøse end det meget lille skridt, Danmark tager med det her lovforslag. Men vi ved til gengæld også, at det ikke er nemt for den nuværende justitsminister at gå videre. Der skæres jo ned på domstolenes bevilling på finansloven for år 2002, og derfor kan vi alene bidrage, hvis det er sådan, at udlandet kan stille udstyr til rådighed for Danmark, hvis der skal foretages vidneafhøringer i Danmark.

Vi håber til gengæld, at regeringen i de kommende år vil være mere ambitiøs, end lovforslaget her lægger op til. Det må jo så de årlige finanslovaftaler bidrage til.

I andre henseender ved vi, at teknologiudviklingen bidrager til at forringe den gensidige rets-

hjælp og politiets effektive efterforskning, bl.a. når det kriminelle miljø bruger ny teknologi og nye kommunikationsformer. Vi kan dog fra lovgivningsmagtens side bidrage til at overvinde de vanskeligheder bl.a. ved at give politiet og de øvrige judicielle myndigheder nye muligheder for aflytning af telekommunikation selvfølgelig i fuld respekt for retsplejelovens retssikkerhedsgaranti, bl.a. ved fuld domstolskontrol og gennem retskendelse.

Vi kan således i aften give justitsministeren tilsagn om, at vi vil bidrage til en positiv udvalgsbehandling, og vi vil anbefale lovforslaget til vedtagelse ved endelig afstemning her i salen.

Per Dalgaard (DF):

Lovforslag nr. L 141 er baseret på en EU-konvention fra den 29. maj 2000. Vedtages dette lovforslag, har Danmark tiltrådt ideen om en gensidig retshjælp i straffesager mellem EU-landene. Vedtagelsen er en ratificering af EU-retshjælpskonventionen og år 2001-tillægsprotokollen. Her får vi en lovgivning, som afspejler den øgede grænseoverskridende kriminalitet, som vi i disse år oplever, og hvor et internationalt samarbejde er nødvendigt.

Dansk Folkepartis generelle holdning til den grænseoverskridende kriminalitet er, at denne skal bekæmpes med alle midler. Vi ønsker ikke mafialignende tilstande i vores land, hvor hårdkogte typer kontrollerer virksomheder eller noget tilsvarende.

Den nyskabelse, som loven åbner mulighed for med hensyn til videoafhøring af fængslede i andre lande, f.eks. således at den i dag besværlige procedure med at få udleveret fængslede personer til Danmark kan lattes, finder vi er en god idé. Vi anser det for at være et godt værktøj for myndighederne, som uden tvivl vil fremme en del sagers behandling.

Dansk Folkeparti finder det også i orden, at der gives mulighed for at aflytte telekommunikation, typisk mobiltelefoner, i forbindelse med forbrydelser eller potentielle forbrydelser. Det vil sige, at en kriminel person, der befinder sig i Danmark, kan få sine telefonsamtaler aflyttet af et fremmed lands politi. Men en passus i loven siger dog, at der hver gang skal indhentes tilladelse til det i det pågældende land, hvor den mistænkte befinder sig.

Ligeledes vil der med det foreliggende lovforslag også være mulighed for at få oprettet et fælles efterforskningshold, som viderefører de gældende bestemmelser på det område, f.eks. skal

holdet ledes af en repræsentant for den medlemsstat, hvori efterforskningen skal foregå, og det finder vi betryggende.

Alt i alt et lovforslag, som Dansk Folkeparti kan tilslutte sig.

Helge Adam Møller (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Lars Barfoed, ikke kan være til stede, skal jeg hermed fremlægge Det Konservative Folkepartis bemærkninger til lovforslaget.

Der er yderligere 4½ side i hr. Lars Barfoeds tale, men da jeg kan se, at det stort set dækker det, som de tre øvrige ordførere har sagt, vil jeg hoppe ned til konklusionen, og den er: Med disse bemærkninger kan Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

Kl. 21.50

Margrete Auken (SF):

Jeg tror heller ikke, der er nogen speciel grund til, at man, medmindre man vil afvise ratifikationen, kaster sig ud i lange overvejelser over det. Vi kan hverken gøre fra eller til, medmindre vi totalt afviser det, og det vil vi ikke i SF. Så jeg vil henholde mig til de grundige gennemgange, der nu har været et par stykker af, og sige, at vi også tilslutter os.

Elisabeth Arnold (RV):

Det her lovforslag er jo et eksempel på et af den slags tilfælde, hvor selve lovbehandlingen i Folketingssalen fungerer som et rent gummistempel. Beslutningerne er truffet et andet sted, og jeg vil sige, at for Det Radikale Venstres vedkommende har vi selv været med til at træffe beslutningerne, vi har givet o.k. til det i Europaudvalget, og vi har også givet o.k. til det i forbindelse med Europarådets behandling af den pågældende konvention, så vi siger naturligvis også ja her. Men helt tilfredsstillende er det selvfølgelig ikke, fordi vi ikke har den offentlige debat om det, som vi burde have haft.

Line Barfod (EL):

Det er jo sent efterhånden, så jeg skal også prøve at gøre det hurtigt.

Først skal jeg sige sådan rent retsteknisk, at jeg da håber, at de, der skal anvende det her i praksis og skrive fremtidige lovkommentarer, er opmærksom på § 3 i loven, som, uden at man foretager egentlige ændringer nogen steder i straffeloven, udvider området for straffelovens kapitel 14 og kapitel 16, så beskyttelsen også

omfatter udenlandske embedsmænd, men altså uden at man fremover vil kunne se det af lovteksten.

Så skal jeg sige, at vi fra Enhedslistens side er bange for, at det, at man nu i EU indfører fælles efterforskningshold, peger frem mod et forbundspoliti, som vi bestemt ikke ønsker, og at vi også gerne vil høre nærmere om, hvem der skal kontrollere, om reglerne bliver overholdt. Hvis efterforskere fra andre lande, når de opererer i Danmark, overtræder regler i Danmark, vil de så kunne retsforfølges i Danmark, eller er det kun danske efterforskere, der kan straffes? Det er noget af det, vi gerne vil have afklaret under udvalgsarbejdet.

Så skal jeg i øvrigt af hensyn til det fremskredne tidspunkt vente med resten af mine spørgsmål til udvalgsarbejdet.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg siger også til det her lovforslag tak for den forholdsvis positive modtagelse, som kom fra de fleste af partierne.

Jeg vil da gerne fremhæve, at jeg synes, tidligere justitsminister hr. Frank Jensens ordførertale på vegne af Socialdemokratiet var en rigtig god tale, der også var med til at illustrere de vanskeligheder, der en gang imellem er, når man i EU-samarbejdet skal prøve at finde fælles forslag. Heldigvis ender det jo ofte med, at vi kommer i en situation, hvor vi faktisk får vedtaget nogle ganske fornuftige regler om samarbejde mellem EU-landene. Det er det her i hvert fald et rigtig godt eksempel på.

Jeg deler naturligvis fru Elisabeth Arnolds sådan mere principielle holdning til, at denne her sag har været diskuteret mange gange i Folketingets Europaudvalg. Derfor kunne man måske også i dag have taget den store principielle diskussion forfra igen, men det er et fremskredent tidspunkt, og derfor vil jeg blot tilkendegive, at jeg er glad for den positive behandling, som forslaget har fået i Folketingssalen, og så vil vi naturligvis besvare alle de spørgsmål, der måtte være under udvalgsbehandlingen, herunder også de spørgsmål, som fru Line Barfod har rejst.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre dyrevelfærd.

Af Frank Jensen (S) m.fl.

(Fremsat 29/1 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 21.55

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget om bedre dyrevelfærd berører en bred vifte af initiativer, der har til formål at forbedre forholdene for en række forskellige grupper af dyr.

Forslaget omtaler både mange områder, hvor regeringen opfordres til at fremsætte forslag om nye regler i EU, og områder, hvor regeringen opfordres til at gennemføre nye regler på nationalt plan. Formålet er ifølge bemærkningerne til forslaget at følge op på den tidligere regerings initiativer og sikre dyrevelfærden en fortsat central placering på Folketingets dagsorden og i den politiske debat.

Lad mig med det samme slå fast, at jeg helt kan tilslutte mig den målsætning. Interessen for dyrevelfærd vil bestemt ikke blive mindre med denne regering.

Jeg er også helt enig med forslagsstillerne i, at der er behov for at følge op på den tidligere regerings initiativer. Der er vedtaget en række forbedringer på dyreværnsområdet i de senere år, men det er nu vigtigt at være opmærksom på, om de initiativer, der er gennemført, som f.eks. de vedtagne love om svin og slagtekyllinger, virker efter hensigten, eller om der skal flere ændringer til.

Efter nu at have haft lejlighed til at sætte mig ind i sagerne, kan jeg desuden konstatere, at der